

ישראל

ישוה חס וחלילה

הצנזורים הישראליים, אנשים טובים, אך ככל הצנזורים לא בעלי אומץ מיוחד, סובר לים, בין היתר, משתי אשליות יסוד: א. שהעולה החדש, בראותו סרטי ערוה, יבצע מעשי אונס. ב. שהעולה החדש, בראותו סרטים שבהם מוזכר שמו של ישו לטוב, ילך אל המיסיון. משום מה נחשב המעשה השני לפשע לא פחות חמור מן הראשון. על כן נבהלה המועצה לבקורת סרטים ומחוזות בראותה לפני זמן מה את הסרט הגדול (בגלל היותו מצולם בשיטת סינרסקופ) הנלמדה, המתאר את תולדות גלגל מותו המפורסמת של היהודי הטוב והאדוק ישוע מצארה, החליטה כי הוא מסתיר לנצרות, אינה יכולה לתת לו על דעת עצמה הרשאה להיות מוצג במדינת ישראל הימקורטית, העבירה את ההכרעה לועדה של שרים.

סרטים

ציאפלין!

הוא אהב אותה מאד. היא עמדה ליד הבית, כשדלי מים בידה. הוא נפרד מעליה, אבל לא יכול לעזובה — רץ מסביב לחלקה והגיע אל הבית מן הצד השני בעוד היא עומדת ומביטה אחריו לכיוון השני. מבלי דעת שהוא עומד מאחוריה, שפכה עליו את מי הדלי. הוא עמד שם, נכלם, מבוש ורטוב.

דה סיקה, בנס במילאנו? טעות. צ'ארלי צ'אפלין האחד והיחיד באורות הכרך.

סרטו הקולי הראשון (1931) של אמן הבד הגדול ביותר, ואחת ממיטב יצירותיו, מגיע בימים אלה למסכי ישראל. יהיה זה, כלי ספק, המאורע בהא הידיעה בעולם הקולנוע המקומי. מה לו צ'אפלין סינמסקופ ומסכים רחבים, אופקיו שלו אינו מסתיימים במסגרת התמללה. הם רחבים — ועמוקים — כלכו של אדם.

המושגם ביותר. מזור לתאר כי כיום קם דור חדש שלם שמעולם לא ראה את הסרט. וכמה יש לקנא באלה העומדים לגלות בפעם הראשונה. כי אורות הכרך הוא יצירה יחידה בדורה — פאתרית ועשירה בהמצאות

בתוך המסגרת העלילתית הפשוטה הזאת, שברגועיה העצובים ביותר כוחות דמיות אף מן הקשיה שבמבקרי הקולנוע המקצועיים, שיבץ צ'אפלין שפע מדהים של הברקות קומיות, שחלק מהן נגנב מכבר ולא תמיד על ידי אמנים בעלי שיעור קומה כדה סיקה. הגיעה השעה שהקהל יראה אותן במקורן.

שנים על שלוש

בשני סרטים סינמסקופיים מבקשות שלש נשים אמריקאיות את דאהבה — והנישואין. איך להתחתן במיליונר הוא קומדיה על גבי מסך רחב. המסך הרחב אינו מרחיב את החיוכים, אף על פי שהעלילה, הדמויות וגם השחלעתיים משעשעים. זהו מעשה על אודות שלש אחיות (מארילין מונרו, לורן באקאל ובטי גרייבל) המחליטות להנשא למיליונרים. שלושן מתחתנות, אבל רק אחת מהן במליונר. הסרט מכיח שוב כי הוליווד טרם למדה להשתמש בשטח הסינמסקופ. קומדיה מעין זו הייתה, כלי ספק, מצליחה יותר אילו הוסרטה בשיטה החדשה, מארילין מונרו אינה נעשית יותר מקסימה על ידי שהוגדלו ימודיה כמעט לאין שיעור. היא פשוט קצת יותר קרובה עתה לסניינסק.

שלוש מבקשות האהבה בעינות רומא הן העלמות מקנאמרה, פיטרו ומקנאוייר. הפעם הרקע הוא איטלקי, בעוד שהתשוקה לאהבה נשאר אמריקאית אופיינית. אניטה (ג'ין פיטרו) בתאהבת בניסן, מאריה (מאני מקנאמארה) בפקיד, בעוד שפראנסי (דורותי מקנאוייר) מוכיחה, הודות לכמה כוסות של משקה ולהתקפת היסטריה באחת הברכות המרובות ברומא, שהיא אוהבת את מע' בידה (קליפטון חב).

מאחר שהסרט הוא סינמסקופי, מרבה המצלמה להתעכב במקומות היפים ברומא ובנוציה, משתדלת, לא תמיד בהצלחה, לעשותם יפים משהם במציאות.

יומן החדשות

אכזבה צרפתית

חילופי השחקנים בין אנגליה לצרפת נעשו תדירים כמעט כחילופי השחקנים בין צרפת לאיטליה. אחרונה בשורה של צרפתיות שעברו את התעלה לאלפני לונדון: ניקול מורה. אולם השחקנית בת ה-26 איכזבה

שחקנית צרפתיה ניקול מורה

לא בפני המצלמה

במידת מה את האנגלים, אשר קיוו למשהו בהרבה יותר צרפתי. אמרה מורה, בראותה את השמלות שהכינו לה לסרטה האנגלי הראשון: "אלבש רק מחשופים מהוגנים ביותר ולא אתפשט בפני המצלמה."

Advertisement for 'העולם הזה' (The World This) magazine. The text includes 'העולם הזה' and 'אורות הכרך' (The Book Lights) with decorative stars.

כדורגלים גולדשטיין ומירמוביץ בלונדון יוספים, שובו הביתה!

ספורט

כדורגל

השופט נאלט

חובבי הכדורגל, שחיו בכליון עיניים לפתיחת הסיבוב השני במשחקים על גביע שפירא, לא אוכזבו: אמנם המשחק המוקדם שנערך השבת על מגרש באסה היפואי בין מכבי תל-אביב ומכבי יפו איכזב, כרגיל, את מעריצי הקבוצה היפואית, נסתים, כרגיל, בנצחונם של התל-אביבים (1:5). אולם ה'משחק בין בית"ר תל-אביב והפועל תל-אביב, שנערך לאחריו, היה אחד המשחקים המרתקים והסוערים ביותר שנערכו השנה. עוד באשית המשחק הסיפקו אנשי הפועל להבקיע שער ראשון. דומה היה כי הם ינצחו בהפרש שיערים גדול. אולם פתע עברה ב' אנשי בית"ר רוח קרבית. חלוציהם הסתערו על שער היריבים. מעריציהם המריצו אותם בקולי קולות, יחד עם מעריצי מכבי תל-אביב, ששאפו לחזות בתבוסת כדורגלני ה' פועל.

רגל רגל. התקפת הבית"רים הלכה ו' גברה. הגיעה לשיאה כאשר השיג חולי, ה' מקשר השמאלי של בית"ר, את הכדור שנש' לח לכיוון השער חוזרוב על-ידי מגיני, ווייס, העביר את הכדור מעל לראשו של ח' דורוב וכבש את שער-השוויון (1:1).

מאותו רגע ואילך הפך המשחק מכדורגל רגל רגל: השחקנים התחילו להתעלם מקיום הכדור, לבעוט זה בזה. מדי פעם בפעם היה אחד מהם מורד מן המגרש, מועבר לחדר ההלבשה, שהפך לתחנת עזרה ראשונה. בין הנוקקים לטיפול רפ'אי: שוער הפועל, ח' דרוב, שנפגע על ידי המתאגרף הבית"רי ברצ'ן, שמילא במשחק תפקיד של קיצוני שמאלי, הורד מן המגרש כש'וא נטול-הכרה. ריחזרם הגיע גם לאפס של 6 אלפי ה' צופים. פה ושם נראו קבוצות מתגוששות, זרועות מנופות באיום, פיות פעורים, ש' פלטו גידופים.

הסערה גדלה ככל כפליים, עשרים דקות לפני סיום המשחק, כאשר פסק השופט ר' זנבאום מכת 11 מפוסקת לזכות הפועל. המכה נוצלה כהלכה על-ידי הכדורגלן אשר בלוט, שהבקיע את שער בית"ר. אוהדי בית"ר דרכו את שיריהם התכווננו למבצע נקם.

הנקם לא יצא לפועל. המשטרה שהוועקה למקום בסיום המשחק הצליחה לפזר את ה' קהל הנרגו, שחיכה לרוזנבאום ליד חדר ההלבשה. השופט עצמו חמק דרך שפשו צדדי, אמר אחד מאוהדי בית"ר: "אין דבר, אתפוס אותו גם בעיר."

סיכומו של המשחק המעניין היה רב' לקח: נצחון הפועל (1:2), המישה כדורג' לנים פעועים קל, כדורגלן אחד שנפצע קשה, הועבר לבית-החולים. מספר האבידות בין הקהל לא נודע.

מברקים בהולים

השבועי המה משרד-המברקה התל-אביבי מלקוחות בלתי-רגילים: ספורטאים חסוני' גיף ששלחו בזה אחר זה מברקים בהולים לאנגליה.

המברקים היו מיועדים לשני כדורגלני מכבי תל-אביב, יוסף מירמוביץ ויוסף גולד' שטיין, שנשארו בלונדון גם לאחר ששבו חבריהם המובסים למולדת (העולם הזה 893). בארץ נפוצו שמועות כי השניים נמכרו ל'

קבוצת כדורגל אנגלית. אנשי מכבי תל-אביב הכחישו אותן. טענו כי גולדשטיין ומירמיר בין משתלמים באמנות הכדורגל, אך לא הסי' תירו את העובדה כי העדרם מן המשחקים גרם נזק רב לקבוצתם.

הנזק שנגרם גדל ככל כפליים עם התחלת הסיבוב השני של המשחקים על גביע שפירא (ראה לעיל) — וזרם המברקים גדל אתו יחד. נוסף על הביקורים במברקה ביקרו הספורטאים גם במשרדי אליעל. עיינו כי רשימות הנוסעים, בתקווה למצוא בהן את שמות חבריהם הבוששים.

עד כה נשארו המברקים ללא מענה — והשמות לא נמצאו ברשימה. ידוע רק כי שני היוספים מכלים בניעמים בלונדון, ביק' רו בארמון-המלכה, חזו בתהלוכה המלכו' תית. נראה כי דבילוי הנעים עורר אותם להתעלם אפילו מן המברק האחרון, הנמ' רץ והגואש ביותר: 'יוספים, שובו מיד ה' ביתה. עליכם לשחק על הגביע."

משמעת

פרי הזעם

שחקן קבוצת הכדורגל מכבי פתח-תקוה, עמיחי כרמלי, היה מלא זעם על יריבו הספורטיביים. הוא אף הפגין את זעמו זה לעיני כל במשחק שנערך לאחרונה בר' חובות בין קבוצתו לקבוצת מכבי רחובות. פגע באחדים מכדורגלני רחובות. כאשר ראה השופט, יוסף קלמן, את הת' נהגותו של עמיחי בעין רעה, הרחיק אותו מן המגרש, הופנה מלוא מחצו של הזעם כלפיו. התוצאה: השופט הועבר לבית החולים כשאחת מידי שבורה ופניו מכוסים פצעים פתוחים.

השבוע היה עמיחי כרמלי נאלץ לאכול את פרי-הזעם: הועדה-המשמעת של הת' אחדות-הכדורגל הרחיקה אותו ממגרש-הכדור' רגל לכל ימי חייו. הקהל הרחב קיבל את פסק-הדין באהבה, ראה בו צעד נמרץ לחי' סול התפרעותם של ספורטאים שונים. אולם חובבי-כדורגל חתיקים רק חייכו: "הוא שחקן טוב. הוא יקבל חנינה."

במסלול

כדורסלים. זמרים. רקדנים

קבוצת הכדורסל הנודעת הארלט גלוב טרוטרס, הביעה את נכונותה לבקר בישראל בחודש יוני, להופיע בחמישה משחקי-ראווה. הקבוצה הכושית, הנחשבת לקבוצת-הכדורסל המקצועית הטובה ביותר בעולם, תביא א' תה את יריבתה המתמודת: קבוצה מקצועית לבנה. כמו כי יבואו יחד עם הכדורסלנים זמרים ורקדנים, אשר ישעשעו את הקהל בהפסקות. הקושי העיקרי שמעכב את בוא הקבוצה לארץ: מנהל הקבוצה היהודי, אייב סמירשטיין, דורש 3000 דולאר עבור כל הופעה.

לאחר שזכיר ההתאחדות הבינלאומית לספירט הידיע כי מצרים תיענש קשות באם תוסיף להתנגד להשתתפות ישראל באולימ' מיארת מלבורן, בשנת 1956, תחרים את המשחקים באם תשתתף ישראל, נבהלו ראשי איגודי הספורט המצריים וביקשו מן ה' ליגה הערבית לבטל את החרם הספורטיבי על ישראל. הפעם הצטרפו אל הבקשה גם ראשי איגודי הספירט של לבנון וסוריה.